

gladio cadet, et statue tuae nobiles in terram corruent.

12. Vastabunt opes tuas, diripient negotiationes tuas, et destruent muros tuos, et domos tuas praecursas subvertent; et lapides tuos, et ligna tua, et pulvorem tuum in medio aquarum ponent.

13. Et quiescere faciam multitudinem cantionum tuorum; et sonitus cithararum tuarum non audietur amplius.

14. Et dabo te in limpidissimam petram, siccitio saganerum eris, nec edificaberis ultra, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

15. Haec dicit Dominus Deus Tyro: Numquid non a sonitu ruinae tuae, et gemita interfectorum tuorum, cum occisi fuissent in medio tui, commovebantur insulae?

16. Et descendunt de sedibus suis omnes principes maris; et auferunt exivias tuas, et vestimenta sua varia abiciunt, et induuntur stupore; in terra sedebant, et attenti super repentino casu tuo admirabuntur;

17. Et assumentes super te lamentam, dicent tibi: Quomodo peristi, qui habitas in mari, urbs inclivis, quae fuisi fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabant universi!

18. Nunc stupescunt naves in die pavoris tui; et turbantur insulae in mari, eo quod nullas egrediantur ex te.

19. Quia haec dicit Dominus Deus: Cum dederit te urbem desolatam, et adduxero super te abyssum, et operuerint te aquae multae;

20. Et detrahent te cum his qui descendunt in lacum ad populum sempiternum; et collocaverit te in terra novissima sicut solitudines veteres cum his qui deducuntur in lacum, ut non habitent; porro cum dederit gloriam in terra viventium;

21. In nihilum redigam te, et non eris; et requisita non inventietur ultra in semperiternum, dicit Dominus Deus.

CAPUT XXVII.

Tyri, urbis maritimae ac opulentissimae, ruina deficiet, enarratis meritis quae a quaque regione ad eam deflari solent.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

¹ Jer. 7, 34.

2. Tu ergo, fili hominis, assume super Tyrum lamentum;

3. Et dices Tyro, qui habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Haec dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decoris ego sum.

4. Et in corde maris sita. Finitimi tui qui te edificaverunt, impleverunt decorem tuum:

5. Abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris; eodem de Libano tulerunt ut facerent tibi naulum.

6. Oneres de Basan dolaverunt in remos tuos; et transtra tua fecerunt tibi ex ebor indicio, et pretoriora de insula Italia.

7. Byssus varia de Aegypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo; hyacinthus et purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum.

8. Habitatores Sidonis et Aradii fecerunt remiges tui, sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui.

9. Senes Giliilii et prudentes ejus habuerunt nautes ad ministerium varis specullectum tuum; omnes naves maris, et nautes eorum, fuerunt in populo negotiationis tuae.

10. Persae, et Lydii, et Libyes erant in exercitu tuo viri bellatores tui; eypeum et galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo.

11. Filii Aradii cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu; sed et Pygmaei, qui erant in terris tuis, pluresque suas suspendunt in muris tuis per gym; ipsi compleverunt palchritudinem tuam.

12. Carthaginienses negotiatores tui, a multitudinis cunctarum divitiarum argento, ferro, stannis, plumboque, repleverunt aunditas tuas.

13. Graecia, Thubal, et Mosoch, ipsi insitiores tui; mancipia, et vasa aerea adixerunt populo tuo.

14. De domo Theborm, equos et equites, et mulos adduxerunt ad forum tuum.

15. Filii Dedan negotiatores tui; insulae multae, negotiatio manus tuae; desites eburnae et ebenenae commutaverunt in pretio tuo.

16. Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum; gemmas, et purpuram, et scutellata, et byssum, et sericum, et chiodoch proposuerunt in mercato tuo.

17. Joda, et terra Israel ipsi insitiores tui, in frumento primo, balsanum, et mol, et oleum, et resinam proposuerunt in aunditis tuis.

18. Dansecentes negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diversarum opum, in vino pingui, in lacte coloris optimi.

19. Dan, et Graecia, et Mosel, in nudinis tuis proposuerunt ferrum fabricatum; stacte et calamus in negotiationibus tuis.

20. Dedan insitiores tui in tapetibus ad sedendum.

21. Arabia et universi principes Cedar, ipsi negotiatores manus tuae: cum agris, et arboribus, et hodiis, venerunt ad te equitantes tui.

22. Venditores Saba et Reema, ipsi negotiatores tui; cum universis primis aromatis, et lapide pretioso, et auro, quod proposuerunt in mercato tuo.

23. Huran, et Chene, et Eden, negotiatores tui; Saba, Assar, et Chelmad, venditores tui.

24. Ipsi negotiatores tui multifariam introcitis hyacinthis, et polymitorum, gemarumque pretiosarum, quae obvolute et adstrictae erant funibus; cedros quoque habebant in negotiationibus tuis.

25. Naves maris, principes tui in negotiationibus tuis; et repleta es, et glorificata nimis in corde maris.

26. In aquis multas adduxerunt te remiges tui; ventus auster contrivit te in corde maris.

27. Divites tuae, et thesauri tui, et multiplex instrumentum tuum, naves tui et gubernatores tui, qui tenebant specullectum tuum, et populo tuo praesunt; viri quoque bellatores tui, qui erant in te, cum universa multitudine tua, quae est in medio tui, cadent in corde maris in die ruinae tuae.

28. A sociis clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes.

29. Et descendunt de navibus suis omnes qui tenebant remum; naves et universi gubernatores maris in terra cadunt.

30. Et elabunt super te vece magna; et clamabunt amare, et superjacent pulvorem capitibus suis, et cinere conspergentur.

31. Et radent super te calvitium, et strigentes cilicis; et plorabunt te, in amaritudine animae, ploratu amarissimo.

32. Et assumant super te carmen luctus.

33. Quae et plangent te: Quae est ut Tyrus, quae obmutuit in medio maris?

34. Quae in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos; in multitudine divitiarum tuarum, et populorum tuorum, distasti reges terras, et populum.

35. Nunc contritis es a mari; in profundis aquarum opes tuae, et omnis multitudo tua, quae erit in medio tui, ceciderunt.

36. Universi habitatores insularum obturbaverunt super te; et reges eorum omnes tempestate percussit auerunt vultus.

37. Negotiatores populorum sibilaverunt super te: ad nihilum deducta es, et non eris usque in perpetuum.

CAPUT XXVIII.

Rufus regis Tyri, maxima gloria prius exaltati, ob nimiam ipsius avaritiam adeoque immoderatam; similiter et vastatio Sidonis, ac destructio filiarum Israel in terram suam, vastatis ipsorum inimicis.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, dicit principi Tyri: Haec dicit Dominus Deus: Eo quod elevatum est cor tuum, et dixisti: Deus ego sum, et in cathedra Dei sedi in corde maris, cum sis homo, et non Deus; et dedisti cor tuum quasi cor Dei:

3. Ecce respicientur es tu Daniele, omne secretum non est absconditum a te;

4. In sapientia et prudentia tua fecisti tibi fortitudinem, et acquisisti aurum et argentum in thesauris tuis;

5. In multitudine sapientiae tuae, et in negotiationibus tua multiplicasti tibi fortitudinem, et elevatum est cor tuum in robore tuo;

6. Propterea haec dicit Dominus Deus: Eo quod elevatum est cor tuum quasi cor Dei,

7. Idcirco ecce ego adducam super te alienos, robustissimos gentium, et nudabunt gladios suos super palchritudinem sapientiae tuae, et polluent docerem tuum.

8. Interficiet, et detrahent te; et morietur in interitu occisorum in corde maris.

9. Numquid dicens loqueris: Deus ego sum, coram interficientibus te, cum sis homo, et non Deus, in manu occidentium te?

10. Morto luci eum eisiorum meritis in manu alienorum, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

11. Et factus est sermo Domini ad me dicens: Fili hominis, leva plantam super regem Tyri.

12. Et dices ei: Hec dicit Dominus Deus: Tu si sapaicum similitudinis, plenus sapientia, et perfectus decore.

13. In delicia paradisi Dei fuisti; omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topazius, et jaspis, chrysolithus, et onyx, et beryllus, sapphirus, et carbunculus, et smaragdus, aurum, opus decoris tui; et foramina tua, in die qua conditus es, preparata sunt.

14. Tu cherub proteges, et proteges; et posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum igniterum ambulasti.

15. Perfectus in viis tuis a die conditus tuus, donec inventa est iniquitas in te.

16. In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt Interiora tua iniquitate, et peccasti; et ejeti te de monte Dei, et perdidisti te, o cherub proteges, de medio lapidum igniterum.

17. Et elevatam est cor tuum in dolore tuo; perdidisti sapientiam tuam in decore tuo, in terram projecit te: ante faciem regum dedi te ut venerent te.

18. In multitudine iniquitatum tuarum, et iniquitate negotiationis tuæ, poluisti sanctificationem tuam; prosciam ergo ignem de medio tui, qui comedit te, et dabo te in cinerem super terram, in conspectu omnium videntium te.

19. Omnes qui viderint te in gentibus, obstupescunt super te; nihil factus es, et non eris in perpetuum.

20. Et factus est sermo Domini ad me, dicens.

21. Fili hominis, pone faciem tuam contra Sidonem, et prophetas de ea.

22. Et dices: Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, Sidon; et glorificabit in medio tui; et scient quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia, et sanctificatus fuero in ea.

23. Et imittam ei pestilentiam, et sanguinem in plateis ejus; et corrumpent interfecti in medio ejus gladio per circuitum, et scient quia ego Dominus.

24. Et non erit ultra domus Israel offendiculum amaritudinis, et spina dorsum inferens undique per circuitum

eorum qui adversantur eis, et scient quia ego Dominus Deus.

25. Hec dicit Dominus Deus: Quando congregaero domum Israel de populo in quibus dispersi sunt, sanctificabo in eis coram gentibus et habitabunt in terra sua, quam dedi servo meo Jacob;

26. Et habitabunt in ea securi; et edificabunt domos, et plantabunt vineas, et habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus qui adversantur eis per circuitum; et scient quia ego Dominus Deus eorum.

CAPUT XXII.

Adversus regem Ægypti ac regem çia, in solitudinem redigendam, post sex annos revocandam, licet non ad primam gloriam. Terra Ægypti datur Nabuchodonosor, eo quod cum suo exercitu laboraverit devastatio Tyrum.

1. In anno decimo, decimo mense, undecima die mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, pone faciem tuam contra Pharaonem, regem Ægypti, et prophetas de eo, et de Ægypto universa.

3. Loquere, et dices: Hec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, Pharaon, rex Ægypti, draco magnè, qui cubas in medio fluminum tuorum, et dicit: Meus est fluvius, et ego feci memetipsum.

4. Et ponam fenam in maxillis tuis, et agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis, et extraham te de medio fluminum tuorum, et universi pisces tui squamis tuis adhererunt.

5. Et projiciam te in desertum, et omnes pisces fluminis tui; super faciem terræ cades, non colligaris, neque congregaberis; bestia terræ et volatilis cæli dedit te ad devorandum.

6. Et scient omnes habitatores Ægypti quia ego Dominus I, pro eo quod fusti baculus arundineus domus Israel.

7. Quando apprehenderunt te manu, et contraxerunt es, et lacerasti omnem locum eorum; et inirentibus eis super te comminutus es, et dissolvisti omnes renes eorum.

8. Propterea hec dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam super te gladium, et interficiam te de hominem et juncturam.

9. Et erit terra Ægypti in desertum et in solitudinem; et scient quia ego Dominus Deus, pro eo quod fusti baculus arundineus domus Israel.

10. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

10. Idcirco ecce ego ad te, et ad flumina tua; dabone terram Ægypti in solitudinem, gladio dissipatam, a turre Syenæ, usque ad terminos Æthiopiæ.

11. Non pertransibit eam pes hominis, neque pes iumentum gradictur in ea, et non habitabitur quadraginta annis.

12. Dabone terram Ægypti desertam in medio terrarum desertarum, et civitates ejus in medio urbiu sulverarum, et erunt desolatæ quadraginta annis; et dispergan Ægyptios in nationes, et ventilabo eos in terras.

13. Quia hec dicit Dominus Deus: Post finem quadraginta annorum congregabo Ægyptum de populo in quibus dispersi fuerat.

14. Et reducam captivitatem Ægypti, et collocabo eos in terra Phatures, in terra natalitatis suæ, et erunt ibi in regnum humile.

15. Inter cetera regum erit humilissima, et non elevabit ultra super nationes, et imminuam eos ne imperent gentibus.

16. Neque erunt ultra domus Israel in confidentia, docentes iniquitatem, ut facio, et sequantur eos; et scient quia ego Dominus Deus.

17. Et factum est in vigesimo et septimo anno, in primo, in una mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens:

18. Fili hominis, Nabuchodonosor, rex Babilonis, servare fecit exercitum suum servitute magna adversus Tyrum; omne cepit devoratum, et omnis humerus depulsus est; et mercus non est reddita ei, neque exercitus ejus, de Tyro, pro servitute qua servivit mihi adversus eam.

19. Propterea hec dicit Dominus Deus: Ecce ego dabo Nabuchodonosor, regem Babilonis, in terra Ægypti; et accipiet multitudinem ejus, et depradabitur manibus ejus, et diripiet spolia ejus; et erit merces exercitus illius.

20. Et operi quo servivit adversus eam. Dedit et terram Ægypti pro eo quod laboraverit mihi, ait Dominus Deus.

21. In die illo plumbabit cornu domus Israel, et tibi dabo apertam os in medio eorum; et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXX.

Omnes urbes Ægypti per regem Babiloniam vastabuntur.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, propheta, et dicit: Hec dicit Dominus Deus: Ululate; vae, vae dicit!

3. Quia juxta est dies; et appropinquat dies Domini, dies nubis; tempus gentium erit.

4. Et veniet gladius in Ægyptum; et erit pavor in Æthiopia, cum ceciderit vulnerati in Ægypto, et ablata fuerit multitudo illius, et destructa fundamenta ejus.

5. Æthiopia, et Libya, et Lydi, et omne reliquum vulgus, et Chub, et filii terræ foderit, cum eis gladio cadent.

6. Hec dicit Dominus Deus: Et corrumpent fulcimenta Ægyptum, et destruent superbia imperii ejus; a turre Syenæ gladio cadent in ea, ait Dominus, Deus exercituum.

7. Et dissipabuntur in medio terrarum desolataram, et urbes ejus in medio civitatum desolataram erunt.

8. Et scient quia ego Dominus, cum dederò ignem in Ægypto, et attriti fuerint omnes auxiliatores ejus.

9. In die illa egredientur nuntii a facio mea in triceribus, ad concernendam Æthiopiæ confidentiam; et erit pavor in eis in die Ægypti, quia absque dubio veniet.

10. Hec dicit Dominus Deus: Cessare faciam multitudinem Ægypti in manu Nabuchodonosor, regis Babilonis.

11. Ipse et populus ejus cum eo, fortissimi gentium, addoventur ad dispercendum terram; et evaginabunt gladios suos super Ægyptum, et implebunt terram interfectis.

12. Et faciam alveos fluminum aridos, et tracham terram in manus possidentium; et dissipabo terram, et plantitudinem ejus, manu alienorum; ego Dominus locutus sum.

13. Hec dicit Dominus Deus: Et disperdam simulacra, et cessare faciam idola de Memphis; et dux de terra Ægypti non erit amplius, et dabo terrorem in terra Ægypti.

14. Et disperdam terram Phatures, et dabo ignem in Taphnis, et faciam iudicia in Alexandria.

15. Et effundam indignationem meam super Pelusium, robur Ægypti; et interficiam multitudinem Alexandriæ.

16. Et dabo ignem in Ægypto: quasi portiones dolabit Pelusium, et Alexandria.

dria erit dissipata; et in Memphis angustiae quotidianae.

17. Juvenes Heliopoles et Bubasti gladio cadent; et ipsae captivae ducentur.

18. Et in Taphnis nigrescet dies, cum contrivero ibi septera Aegypti, et defecerit in ea superbia potentiae ejus; ipsam nubes operiet, filiae autem ejus in captivitate ducentur.

19. Et judicium faciam in Aegypto; et sciet quia ego Dominus.

20. Et factum est in undecimo anno, in primo mense, in septima mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens:

21. Fili hominis, brachium Pharaonis, regis Aegypti, confregi; et ecce non est obvolutum ut resisteretur ei sanitas, ut ligetur panis, et fasciaretur linteo, ut recepto robore posset tenere gladium.

22. Propterea haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pharaonem, regem Aegypti, et comminam brachium ejus forte, sed confractum; et dejiciam gladium de manu ejus.

23. Et dispergam Aegyptum in gentibus, et ventilabo eos in terris.

24. Et confortabo brachia regis Babylonis, daboque gladium meum in manu ejus; et confringam brachia Pharaonis, et gement gentibus interfecti coram facie ejus.

25. Et confortabo brachia regis Babylonis, et brachia Pharaonis concident; et sciet quia ego Dominus, cum dedero gladium meum in manu regis Babylonis, et extendit eum super terram Aegypti.

26. Et dispergam Aegyptum in nationes, et ventilabo eos in terras; et sciet quia ego Dominus.

CAPUT XXXI.

Sublimitatem regis Pharaonis cum Assur comparat, et utriusque similes praedicit interitum.

1. Et factum est in anno undecimo, tertio mense, una mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, die Pharaoni, regi Aegypti, et populo ejus: Cui similis factus es in magnitudine tua?

3. Ecce Assur quasi cedrus in Libano, pulcher ramis, et frondibus nemorosus, excelsaeque altitudinis, et inter condensas frondes elevatum est cacumen ejus.

4. Aquae nutritur illum, abyssus

exaltavit illum; flumina ejus manabant in circuitu radicem ejus, et rivos suos emisit ad universa ligna regionis.

5. Propterea elevata est altitudo ejus super omnia ligna regionis; et multiplicata sunt arbutus ejus, et elevati sunt rami ejus prae arbutu multa.

6. Cumque extendisset umbram suam, in ramis ejus fecerunt nidus omnia volatilia caeli; et sub frondibus ejus connumerant omnes bestiae saltuum, et sub umbraculo illius habitabat cotus gentium plurimarum.

7. Kraique pulcherrimus in magnitudine sua, et in dilatatione artuum suorum, erat enim radix illius juxta aquas multas.

8. Cedri non fuerant altiores illo in paradiso Dei; abietes non adaequaverunt summum eum, et platani non fuerunt aequae frondibus illius; et omne lignum paradisi Dei non est assimilatum illi, et pulchritudini ejus.

9. Quoniam speciosum feci eum, et multis condensis frondibus, et amolata sunt eum omnia ligna volatilia, quae erant in paradiso Dei.

10. Propterea haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod sublimatus est in altitudine, et dedit summum suam virtutem atque condensam, et elevatum est cor ejus in altitudine sua;

11. Tradidi eum in manu fortissimi gentium, faciens faciet ei; juxta impetum ejus egerunt eum.

12. Et succident eum aleni, et crudelissimi nationum, et projicient eum super montes; et in cunctis convallibus corruent rami ejus, et confringentur arbutus ejus in uiroribus rupibus terre, et recedent de umbraculo ejus omnes populi terrae, et reliquent eum.

13. In ruina ejus habitaverunt omnia volatilia caeli, et in ramis ejus fuerunt universae bestiae regionis.

14. Quomodo non elevabatur in altitudine sua omnia ligna aquarum, nec ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque frondosa; nec stabant in sublimitate sua omnia quae irrigantur aquis, quia omnes traditi sunt in motum ad terram ultimam, in medio fluminum hominum, ad eos qui descendunt in lacum.

15. Haec dicit Dominus Deus: In die quando descendit ad inferos, induxi locum operum eum abyssus, et prohibui flumina ejus, et coarctavi aquas multas con-

tristatus est super eum Libanus, et omnia ligna agri concussa sunt.

16. A sonitu ruinae ejus commovi gentes, cum deducere eum ad infernum cum his qui descendebant in lacum; et consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egrogia atque praecleara in Libano, universa quae irrigabantur aquis.

17. Nam et ipsi cum eo descendunt in infernum ad interfectos gladio; et brachium uniuscujusque sedebit sub umbraculo ejus in medio nationum.

18. Qui assimilatus es, o inclyto atque sublimi regi ligna voluptatis: Ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram ultimam; in medio incircumcisorum dormies, cum eis qui interfecti sunt gladio: ipse est Pharaon, et omnis multitudo ejus, dicit Dominus Deus.

CAPUT XXXII.

Mors, quantumvis sublimis, conterendus est a rege Babylonis; cujus vastatione plurimi reges obstrucent, pluresque nationes cum eo in abyssum detraherentur.

1. Et factum est, duodecimo anno, in mense duodecimo, in una mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, assume lamentam super Pharaonem, regem Aegypti, et dices ad eum: Leoni gentium assimilatus es, et draconis qui est in mari; et ventilabis eum in fenumibus tuis, et contrahabis aquas pedibus tuis, et conculcabas fumina earum.

3. Propterea haec dicit Dominus Deus: Expandam super te rete meum in multitudine populorum multorum, et extraham te in signa mea.

4. Et projiciam te in terram, super faciem agri abijciam te; et habitare faciam super te omnia volatilia caeli, et saturabo de bestias universae terrae.

5. Et dabo carnes tuas super montes, et implebo colles tuos sanie tuae.

6. Et irrigabo terram fetore sanguinis tui super montes, et valles implebuntur ea.

7. Et operiam, cum extinctus fueris, etiam, et nigrescere faciam stellas ejus; sicut nubes tegam, et luna non dabit lumen suum.

8. Omnia luminaria caeli morere fa-

¹ Sup. 13, 17 et 17, 20.

ciam super te; et dabo tenebras super terram tuam, dicit Dominus Deus, cum occiderint vulnera tui in medio terrae, ait Dominus Deus.

9. Et irritabo cor populorum multorum, cum induxero contritionem tuam in gentibus super terras quas necis.

10. Et stupescere faciam super te populos multos; et reges eorum horrore initio formidabunt super te; cum venio capere gladium meum super facies eorum; et obstrucent repente singuli pro anima sua in die ruinae tuae.

11. Quia haec dicit Dominus Deus: Gladius regis Babylonis venit tibi.

12. In vadis fortium dejiciam multitudinem tuam; inespugnabiles omnes gentes haec, et vastabunt superbiam Aegypti, et dissipabunt multitudinem ejus.

13. Et perdam omnia jumenta ejus, quae erant super aquas plurimas; et non contrahabit eas pes hominis ultra, neque ungula jumentorum turbabit eas.

14. Tunc purissimas reddam aquas eorum, et flumina eorum quasi oleum adducam, ait Dominus Deus;

15. Cum dedero terram Aegypti desolatam, deserent autem terra a plenitudine sua, quando percuressero omnes habitatores ejus; et sciet quia ego Dominus.

16. Plancus est, et plangent enim; filiae gentium plangent enim; super Aegyptum et super multitudinem ejus plangent eum, ait Dominus Deus.

17. Et factum est in duodecimo anno, in quinta decima mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens:

18. Fili hominis, cane ianuas super multitudinem Aegypti; et detrahe eam ipsam, et filias gentium robustarum, ad terram ultimam, cum his qui descendunt in lacum.

19. Quo pulchrior est descende, et dormi cum incircumcisi.

20. In medio interfectorum gladio cadent; gladius datus est, attraxerunt eum et omnes populus ejus.

21. Loquentur et potentissimi robustorum de medio inferni, qui cum auxiliatoribus ejus descenderunt, et dormierunt incircumcisi, interfecti gladio.

22. Ibi Assur, et omnis multitudo ejus; in circuitu illius sepulcra ejus, omnes interfecti, et qui ceciderunt gladio.

23. Quorum data sunt sepulcra in no-

¹ Is. 13, 20, Joel 2, 10 et 8, 15, Matth. 24, 10

visionis hae, et facta est multitudo ejus per pyram sepulcri ejus: universi interfecti, cadentes gladio, qui dederant quondam formidinem in terra viventium.

24. **Hi** Elam, et omnis multitudo ejus per pyram sepulcri sui: omnes hi interfecti, ructusque gladio, qui descendebant incircumcisum ad terram ultimam, qui posuerant terrorem suum in terra viventium, et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum.

25. In medio interfectorum posuerunt cubile ejus in universis populis ejus; in cubile ejus sepelivit illius: omnes hi incircumcisi, interfecitque gladio, dederunt enim terrorem suum in terra viventium, et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum; in medio interfectorum positi sunt.

26. **Ibi** Masoch et Tubai, et omnis multitudo ejus; in circuitu ejus sepulchra illius: omnes hi incircumcisi, interfecitque et cadentes gladio, quia dederunt formidinem suam in terra viventium.

27. Et non dormient cum fortibus, cadentibusque, et incircumcisis, qui descenderunt ad infernum cum armis suis, et posuerunt gladius suos sub capitibus suis; et fuerunt iniquitates eorum in oculibus eorum, quia terror fortium facti sunt in terra viventium.

28. Et tu ergo in medio incircumcitorum contereris, et dormies cum interfectis gladio.

29. **Ibi** Idumea, et reges ejus, et omnes duces ejus, qui dati sunt cum exercitu suo cum interfectis gladio, et qui cum incircumcitis dormierunt, et cum his qui descendunt in lacum.

30. **Ibi** principes aequilonis omnes, et principes fessores, qui deducti sunt cum interfectis, occisores, et in sua fortitudine confisi, qui dormierunt incircumciti, et interfecerunt suam cum his qui descendunt in lacum.

31. **Vidit** eos Pharo, et consulatus est super universam multitudinem suam, quia interfecta est multitudo: Pluram, et omnis exercitus ejus, ait Dominus Deus.

32. Quia deum terrorem meum in terra viventium, et dormiit in gladio Pharo, et omnis multitudo ejus, ait Dominus Deus.

¹ Sup. 3, 17.

CAPUT XXXIII.

Si speculator vivum immitens malam non amandaverit, tuum erit periculum; quod si amandaverit, solus tu qui esis non tuum eris; justus quoque, si suum dederit justitiam, damnabitur; et impius, si contritaverit, salvabitur: sicut confidens de terra sibi data in possessionem, quoniam speravit iniquitates peccatorum, et terra in iustitiam redigetur.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. **Fili** hominis, loquere ad filios populi tui, et dices ad eos: Terra, cum induxero super eam gladium, et tulerit sibi tradentem, et in iniquitate sua quam operatus est, et constituerit eam super se speculatorem;

3. Et ille viderit gladium venientem super terram, et coegerit buccina, et audiverit populo;

4. Audientem autem, qualesvis ille est, sonitum buccinae, et non se observaverit, veneritque gladius, et tulerit eum, sanguis ipsius super caput ejus erit.

5. Sonum buccinae audivit, et non se observavit; sanguis ejus in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam salvabit.

6. Quod si speculator viderit gladium venientem, et non insongerit buccina, et populus se non custodierit, veneritque gladius, et tulerit de eis animam, ille qui dicit in iniquitate sua captus est; sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram.

7. Et tu, fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel; audiens ergo me, et meo mesermonem, annuntiabis eis ex me.

8. **Si** tu dicente ad impium: Impie, morte morieris, non fueris locus ut se custodiat impius a via sua, ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram.

9. Si autem annuntiante te ad impium ut a viis suis converteratur, non fuerit conversus a via sua, ipse in iniquitate sua morietur, porro tu animam tuam liberasti.

10. Tu ergo, fili hominis, dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostrae et peccata nostra super nos sunt; et in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo vivere poterimus?

11. ¹ Dic ad eos: Vivo ego, dicit Domi-

¹ Sup. 18, 23-22.

nus Deus, nolo mortem impii: sed ut converteratur impius a via sua, et vivat. Converterimini, et quare moriemini, domus Israel?

12. Tu itaque, fili hominis, dic ad filios populi tui: Justitia justus non liberabit eum, in quacumque die peccaverit: et impius, in quacumque die contritaverit, non conversus fuerit ab impietate sua; et justus non poterit vivere in justitia sua, in quacumque die peccaverit.

13. **Filii** autem dixerunt justo quod vita sua, et confidens in justitia sua fecerit iniquitatem; omnes justitiae ejus oblitus tradentem, et in iniquitate sua quam operatus est, in ipsa morietur.

14. Si autem dixerit impius: Morte morieris, et egerit poenitentiam a peccato suo, feceritque judicium et justitiam.

15. Et si pigra restituerit ille impius, nequamque reddiderit, in mandatis vitae ambulaverit, nec fecerit quidquam injustum, via vitae, et non morietur;

16. Omnia peccata ejus, quae peccaverit, non imputabuntur ei; judicium et justitiam fecit, vita vivet.

17. Et dixerunt filii populi tui: Non est equi ponderis via Domini; et ipsorum via injusta est.

18. Cum enim recesserit justus a justitia sua, feceritque iniquitates, morietur in eis.

19. Et cum recesserit impius ab impietate sua, feceritque judicium et justitiam, vivet in eis.

20. Et dicitis: Non est recta via Domini. Unquamquam iuxta vias suas iudicabo de vobis, domus Israel.

21. Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis, transmigrationis nostrae, venit ad me qui fugerat de Jerusalem, dicens: Vastata est civitas.

22. **Manus** autem Domini facta fuerat ad me, vesperem autemque veniret qui fugerat; aperuitque os meum donec veniret ad me mane; et, aperto ore meo, non silei amplius.

23. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

24. **Fili** hominis, qui habitant in ruinosis his super humum Israel, loquentes aiunt: Unus erat Abraham, et here-

¹ Sup. 18, 25.

ditato possedit terram; nos autem multi sumus; nobis data est terra in possessionem.

25. **Idcirco** dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Qui in sanguine comeditis, et oculos vestros levatis ad immunditias vestras, et sanguinem funditis, nuncquid terram hereditate possidebitis? 26. **Statistis** in gladiis vestris, fecistis abominationes; et unusquisque uxorem proximi sui polluit; et terram hereditate possidebitis?

27. **Haec** dices ad eos: Sic dicit Dominus Deus: Vivo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent; et qui in agro est, bestias tradent ad vorandum; qui autem in praevidis et apertis sunt, peste morientur.

28. **Et** dabo terram in solitudinem et in desertum, et deficiet superba fortitudo ejus; et desolabuntur montes Israel, eo quod nullus sit qui per eos transeat;

29. **Et** scient quia ego Dominus, cum dedero terram eorum desolatam et desertam, propter universas abominationes suas, quae operati sunt.

30. **Et** tu, fili hominis, fili populi tui, qui loquuntur de te iuxta muros et in ostiis domorum, et dicunt unus ad alterum, vive ad proximum suum, loquentes: Venite, et audiamus quis sibi sermo egredietur a Domino.

31. **Et** veniant ad te, quasi si ingreditur populus, et sedent coram te populus meus; et audiant sermones tuos, et non faciunt eos, quia in cantum eorum sui vertunt illos, et avaritiam suam sequitur cor eorum.

32. **Et** te eis quasi carnem mesicam, quod suavi dulcique sono canitur; et audiunt verba tua, et tua faciunt ea.

33. **Et** cum venerit quod praedictum est, ecce enim venit, tunc scient quod prophetae fuerint inter eos.

CAPUT XXXIV.

Et manibus pastorum, qui, neglecto grege, tantam quo sua sunt quaerunt, dicit Dominus se oves suas liberaturum; quodque eas in iudicio pascet, mactaturas super eas servum suum, David, sub quo in omni terra libertate secure pascentur; ostenditque gregem suum esse populum Israel, et se David israhel.

1. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, propheta de pastoribus Israel: propheta, et dices pastoribus: Hæc dicit Dominus Deus: 1. Vis pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos: nonne gregis a pastoribus pascebantur?

3. Lac comedebatis, et lanis operiebamini: et quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non pascebatis.

4. Quod infirmum fuit non consolidastis, et quod ægrotum non sanastis: quod confRACTUM est non alligastis, et quod abjectum est non redixistis, et quod perierat non quæsisistis: sed cum austeritate imperabatis eis, et cum potentia.

5. Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor: et factæ sunt in devotionem omnium bestiarum agri, et dispersæ sunt.

6. Erraverunt greges mei in cunctis montibus, et in universo colle exierunt: et super omnem faciem terre dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret.

7. Propterea, pastores 7 audite verbum Domini:

8. Vivo ego, dicit Dominus Deus, quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, et oves meæ in devotionem omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor: neque enim quæsierunt pastores meli gregem meum, sed pascebant pastores semetipsos, et greges meos non pascebant.

9. Propterea, pastores 7 audite verbum Domini:

10. Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores: requiram gregem meum de manu eorum, et cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos: et liberabo gregem meum de ore eorum, et non erit ultra eis in escam.

11. Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oves meas, et visitabo eas.

12. Sicut visitat pastor gregem suum, in die quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum: sic visitabo oves meas, et liberabo eas de omnibus locis in quibus dispersæ fuerant in die nubis et caliginis.

13. Et educam eas de populis, et con-

gregabo eas de terris, et inducam eas in terram suam, et pascam eas in montibus Israel, in rivis, et in cunctis solibus terræ.

14. In pascuis uberrimis pascam eas: et in montibus excelis Israel erunt pascua earum: ibi requiescent in herbis virentibus, et in pascuis pinguibus pascentur super montes Israel.

15. Ego pascam oves meas: et ego eas acubare faciam, dicit Dominus Deus.

16. Quod perierat restituiam, et quod abjectum fuerat reducam, et quod infirmum fuerat consolidabo, et quod pingue et forte custodiam: et pascam illas in iudicio.

17. Vos autem, greges mei, hæc dicit Dominus Deus: et facti sunt inter pecus et pecora, arietum et hircorum.

18. Nonne satis vobis erat pasena bona depasci? insuper et reliquias pascarum vestrarum conculecastis pedibus vestris: et cum purissimam aquam bibetis, reliquam pedibus vestris turbabatis.

19. Et oves meæ his quo conculcatis pedibus vestris fuerant, pascebantur: et quæ pedes vestri turbaverant, hæc hibeant.

20. Propterea hæc dicit Dominus Deus ad vos: Ecce ego ipse iudico inter pecus pingue et macilentum:

21. Pro eo quod lateribus et humeris impingebatis, et cornibus vestris ventrabatis omnia infirma pecora, donec dirigerentur foras.

22. Salvaabo gregem meum, et non erit ultra in rapinam, et iudicabo inter pecus et pecus.

23. Et suscitabo super eas pastorem unum, qui pascat eas, servum meam David: ipse pascat eas, et erit iris eis in pastorem.

24. Ego autem Dominus ero eis in Deum: et servus meus David princeps in medio eorum: ego Dominus locutus sum.

25. Et faciam cum eis pactum pacis, et cessare faciam bestias pessimas de terris: et qui habitant in deserto, securi dormient in salibus.

26. Et ponam eos in circuitu collis mei benedictionem: et deducam imbrem in tempore suo: pluvias benedictionis erunt.

27. Et dabit lignum agri fructum suum, et terra dabit germen suum, et erunt in terra sua absque timore: et scient quia ego Dominus, cum contrivero catenas qui eorum, et eruerò eos de manu imperantium sibi.

28. Et non erunt ultra in rapinam in gentibus, neque bestie terre devoraverunt eos: sed habitabunt confidenter absque ullo terrore.

29. Et suscitabo eis germen nominatum: et non erunt ultra imminuti fame in terra, neque portabunt ultra opprobrium gentium.

30. Et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis, et ipsi populus meus domus Israel, ait Dominus Deus.

31. Vos autem, greges mei, greges pascam meæ, homines estis: et ego Dominus Deus vestrorum, dicit Dominus Deus.

CAPUT XXXV.

Monte Seir, sive Idumæorum, futura vastatio, et factus populus Dei afflixerit.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, pone faciem tuam adversam montem Seir, et prophetabis de eo, et dices illi:

3. Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, mons Seir: et extendam manum meam super te, et dabo te desolatum aquæ desertum.

4. Urbes tuas demolliar, et tu deserta eris: et scies quia ego Dominus.

5. Et quod fuerit inimicus sempiternus, et conclusoris filius Israel in manibus gladii in tempore afflictionis eorum, in tempora iniquitatis extremæ.

6. Propterea vivo ego, dicit Dominus Deus, quoniam sanguini tradam te, et sanguis te persequatur: et cum sanguinem oderis, sanguis persequatur te.

7. Et dabo montem Seir desolatum aquæ desertum: et auferam de eo euntem et redentem.

8. Et implabo montes ejus occisorum suorum: in collibus tuis, et in vallibus tuis aquæ in torrentibus, interfecti gladio cadent.

9. In solitudines sempiternas tradam te, et civitates tue non habitabuntur: et scies quia ego Dominus Deus.

10. Et quod dixeris: Dux gentes et

1. Joan. 10, 11.

due terre mee erant, et hereditate possidelo eas, cum Dominus esset ille:

11. Propterea vivo ego, dicit Dominus Deus, quia faciem juxta iram tuam, et secundum zelum tuum, quem fecisti odio habens eos: et motus afflicti per eos, cum te iudicavero.

12. Et scies quia ego Dominus andivi universa appropriata tua, que locutus es de montibus Israel, dicens: Deserti nobis ad devorandum dati sunt.

13. Et inauraveritis super me ore vestro, et derogastis adversum me verba vestra: ego andivi.

14. Hæc dicit Dominus Deus: Letetate universa terra, in solitudine te redigam.

15. Sicuti gavius es super hereditatem domus Israel, eo quod fuerit dissipata, sic faciam illi: dissipatus eris, mons Seir, et Idumæa omnis: et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXVI.

Quia populus Dei erit in opprobrium gentibus, eo quod propter sua peccata dispersi essent in captivitate, dicit Dominus, non propter illum, sed propter se, reducantur eum in terram suam: quodque super ipsum effusus aquam mundam, faciem suam in suis precepit ambulare, magnaque frui fecit eam.

1. Tu autem, fili hominis, propheta super montes Israel, et dices: 2. Montes Israel, audite verbum Domini.

3. Hæc dicit Dominus Deus: Eo quod dixerit inimicus de vobis: Ergo, altitudines sempiternæ in hereditatem dato sunt vobis:

4. Propterea vaticinamur, et die: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dissipati estis, et conculcati per circuitum, et facti in hereditatem reliquis gentibus, et ascendistis super labium linguæ et opprobrium populi:

5. Propterea, montes Israel, audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus et collibus, torrentibus, vallibusque et desertis, parietibus et uribus delictis, quo deponellate sunt et subsannata a reliquis gentibus per circuitum:

6. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quoniam in igne rell mei locutus sum, de reliquis gentibus, et de Idumæa uni-

2. Sup. 6, 8.

1. Jer. 23, 1. Sup. 12

2. Isa. 40, 11. Osee 2, 5. Joan. 1, 45 et 10, 11-14.

terram, quae dederat terram meam sibi in hereditatem cum gaudio, et toto corde et ex animo, et eiecerunt eam ut vastatam.

6. Idcirco vaticinare super humum Israel, et dicere montibus et collibus, laevis et vallibus: Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego in loco meo et in furore meo locutus sum, eo quod confusionem gentium sustuleritis.

7. Idcirco haec dicit Dominus Deus: Ego levavi manum meam, ut gentes quae in circuitu vestro sunt, ipsae confusionem suam patiantur.

8. Vos autem, montes Israel, ramos vestros germinetis, et fructum vestrum affertis populo meo Israel; prope enim est ut veniat.

9. Quia ecce ego ad vos, et convertar ad vos: et arabimini, et accipietis sementem.

10. Et multiplico in vobis homines, omnemque domum Israel; et habitabuntur civitates, et ruinosae instaurabuntur.

11. Et reprobo vos hominibus et iumentis; et multiplicabuntur, et crescent; et habitare vos faciam sicut a principio, bonisque donabo majus quam habuistis ab initio; et scietis quia ego Dominus.

12. Et adducam super vos homines, populum meum Israel, et hereditate possidebunt te; et eris eis in hereditatem, et non addes ultra ut absque tuis sis.

13. Haec dicit Dominus Deus: Pro eo quod dicitis de vobis: Devoravit hominum es, et suffocans gentem tuam,

14. Propterea homines non comedas amplius, et gentem tuam non necabis ultra, ait Dominus Deus.

15. Nec audiam faciam in te amplius confusionem gentium, et opprobrium populoerunt nequaquam portabis; et gentem tuam non amittes amplius, ait Dominus Deus.

16. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

17. Fili hominis, domus Israel habitaverunt in humo sua, et polleuerunt eam in vitiis suis et in sterculis suis; iuxta munditiam mensuratae facta est via eorum coram me.

18. Et effudi indignationem meam super eos pro sanguine quem fuderunt

super terram, et in idolis suis polleuerunt eam.

19. Et dispersi eos in gentes, et venditati sunt in terras; iuxta vias eorum et ad inventiones eorum iudicavi eos.

20. Et ingressi sunt ad gentes ad quas introberunt; et polleuerunt nomos sanctorum meorum, cum diceretur de eis: Populus Domini iste est; et de terra eius egressi sunt.

21. Et peperci nomini sancto meo, quod polleuerunt domus Israel in gentibus ad quas ingressi sunt.

22. Idcirco dices domui Israel: Haec dicit Dominus Deus: Non propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluitis in gentibus ad quas intrastis.

23. Et sanctificabo nomen meum magnum, quod polluitum est inter gentes, quod polluitis in medio eorum, ut sciant gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cum sanctificatus fuerit in vobis coram eis;

24. Tollam quippe vos de gentibus, et congregabo vos de universis terris, et adducam vos in terram vestram.

25. Et effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omni iniquitatis vestris, et ab universis idolis vestris mundabo vos.

26. Et dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in medio vestri; et auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum.

27. Et spiritum meum ponam in medio vestri; et faciam ut in praeceptis meis ambuletis, et iudicia mea custodiat et operemini.

28. Et habitabis in terra quam dedi patribus vestris; et eritis mihi in populum, et ego ero vobis in Deum.

29. Et salvabo vos ex universis iniquitatis vestris; et vocabo frumentum, et multiplicabo eum, et non imponam vobis faciem.

30. Et multiplico fructum ligni, et gentium agris; et non portetis ultra opprobrium famis in gentibus.

31. Et recordabimini viarum vestrarum pessimarum, studiorumque non bonorum; et displicebunt vobis iniquitates vestrae et scelera vestra.

32. Non propter vos ego faciam, ait Dominus Deus; notum sit vobis: confundimini, et erubescite super vias vestras, do, s, Israel.

33. Haec dicit Dominus Deus: In die

qua mandavero vos et omnibus iniquitatis vestris, et inhabitari fecero urbes,

et inhabitabunt ruinosae;

34. Et terra deserta fuerit excolta, quae quondam erat desolata in oculis omnis viciarii.

35. Dicent: Terra illa inculta facta est ut hortus voluptatis; et civitates deserte, et destituta atque suffocata, munus desiderant.

36. Et scient gentes quaecumque derelicta fecerit in circuitu vestro, quia ego Dominus edificavi dissipata, plantavique inculta, ego Dominus locutus sum, et fecerim.

37. Haec dicit Dominus Deus: Adhuc in hoc iavementum me domus Israel, ut faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum,

38. Ut gregem sanctum, ut gregem ierusalem in solemnitatibus eius: sicut erunt civitates deserte, plenas gregibus hominum; et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXVI.

In terra aridorum ossium reviviscentiam designat filios Israel qui de omni prosperitate desierunt, reducentes in terram aaram; per hoc ligna conjuncta significat unam fore regnum Juda et Israel, qui sub uno rege no pance, David, observari sunt mandata Domini, qui cum ipsis pactum ferisset sempiternum.

1. Facta est super me manus Domini; et eduxit me in spiritu Domini, et dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus.

2. Et circumdavit me per ea in gyro; erant autem multa valde super faciem campi, sicque vehementer.

3. Et dixit ad me: Fili hominis, putasse vident ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu nosti.

4. Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis, et dices eis: Ossa arida, audite verbum Domini.

5. Haec dicit Dominus Deus ossibus istis: Ecce ego introitum in vos spiritum, et vivetis.

6. Et dabo super vos nervos, et succrescere faciam super vos carnes, et superextendam in vobis cutem, et dabo vobis spiritum, et vivetis; et scietis quia ego Dominus.

7. Et prophetavi sicut praeciperat mihi; factus est autem sonitus, prophetaute me, et ecce commolio; et acces-

serunt ossa ad ossa, unumquodque ad juncturam suam.

8. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascenderunt, et exiuit est in eis cutis desuper, et spiritum non habebant.

9. Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritum; vaticinare, fili hominis, et dices ad spiritum: Haec dicit Dominus Deus: A quatuor ventis veni, spiritus, et insuffla super interfectos istos, et reviviscant.

10. Et prophetavi sicut praeciperat mihi; et ingressus est in ea spiritus, et vixerunt; steteruntque super pedes suos, exercitus grandis nimis valde.

11. Et dixit ad me: Fili hominis, ossa haec universa, domus Israel est; ipsi dicant: Aruerunt ossa nostra, et perit spes nostra, et abscessi sumus. 12. Propterea vaticinare, et dices ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros, et educam vos de sepulchris vestris, populus meus! et inducam vos in terram Israel.

13. Et scietis quia ego Dominus, cum aperiero sepulchra vestra, et eduxero vos de tumulis vestris, popule meus!

14. Et dederam spiritum meum in vobis, et vivetis, et requiescere vos faciam super humum vestram; et scietis quia ego Dominus locutus sum, et feci ait Dominus Deus.

15. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

16. Et tu, fili hominis, sume tibi lignum unum, et scribe super illud: Juda, et illorum Israel sociorum ejus; et tolle lignum alterum, et scribe super illud: Joseph, ligno Ephraim, et cunctae domus Israel sociorum ejus.

17. Et adpone illa unum ad alterum tibi in lignum unum; et erunt in unum in manu tua.

18. Cum autem dixerint ad te: filii populi tui liquentes: Nonne indicas nobis quid in his tibi velis?

19. Loqueris ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam lignum Joseph, quod est in manu Ephraim, et tribus Israel, quae sunt ei adjectae; et dabo eas pariter cum ligno Juda, et faciam unum in manu ejus.

20. Erunt autem ligna super quae scriperis in manu tua, in oculis eorum, et dices ad eos:

21. Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam filios Israel de medio na-

tionum ad quas abierunt; et congregabo eos undique; et adducam eos ad montem suam:

22. Et faciam eos in gentem unam in terra in montibus Israel, et rex unus erit omnibus imperans; et non erunt ultra duae gentes, nec dividuntur amplius in dia regna.

23. Neque polluentur ultra in idolis suis, et abominacionibus suis, et cunctis infingulatiis suis; et salvos eos faciam de universis sedibus in quibus peccaverunt, et amundabo eos; et erunt mihi populus, et ego ero eis Deus.

24. Et servus meus David rex super eos, et pastor unus erit omnium eorum; in iudicis meis ambulabunt, et mandata mea custodient, et facient ea.

25. Et habitabunt super terram quam dedi servo meo Jacob, in qua habitaverunt patres vestri; et habitabunt super eam ipsi, et filii eorum, et filii filiorum eorum, usque in sempiternum; et David servus meus princeps eorum in perpetuum.

26. Et percutiam illis fedus pacis; pactum sempiternum erit eis; et fundabo eos, et multiplicabo, et dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum.

27. Et erit tabernaculum meum in eis; et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi populus.

28. Et scient gentes quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

CAPUT XXXVIII.

Habitantibus post reductam captivitatem secures filii Israel in oppidis suis, adducet Dominus in novissimis contra eos Gog cum agniti exercitus; sed et haec cum suo exercitu multis cladibus postea consumet.

1. Et factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, pone faciem tuam contra Gog, terram Magog, principem capitibus Thubal, et vaticinare de eo.

3. Et dices ad eum: Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, Gog, principem capitibus Mosoch et Thubal.

¹ Joan. 10, 16.

² Isa. 40, 11. Jer. 23, 5. Sup. 34, 23. ³ w. ⁴ 24. Joan. 1, 45.

4. Et circumagam te, et ponam frenum in maxillis tuis; et educam te, et omnem exercitum tuum, equos et equites vestros loriceis univisos, multitudine magna, hastam, et clypeum arripentium et gladium.

5. Persae, Aethiopes, et Libyae cum eis, omnes secuti et galati.

6. Gomer et universa agmina ejus, domus Thogorma, latera, apulonis et totum robur ejus, populique multitudine.

7. Prepara, et instruo te et omnem multitudinem tuam que conservata est ad te, et esto eis in praecipitum.

8. Post dies multos visitaberis; in novissimo annorum venies ad terram que reversa est a gladio; et congregati est de populis multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti Jugiter; haec de populo ducta est, et habitabunt in ea confidenter universi.

9. Ascendens autem quasi tempesta venies, et quasi nubes, et operas terram tu, et omnia agmina tua, et populi multitudine.

10. Haec dicit Dominus Deus: In die illa, ascendet sermo tuum pessimum; et cogitabis cogitationem pessimam;

11. Et dices: Ascendam ad terram absque muro; veniam ad quoscunque habitantesque secure; hi omnes habent aedem sine muro; vectes et portae non sunt eis.

12. Ut diripiatis spolia, et invadas praedam, ut inferas manum tuam super eos qui deserti fuerunt, et postes restitit, et super populum qui est congregatus in gentibus, qui possidere cepit et esse habitator umbilici terre.

13. Saba, et Dedan, et negotiores Tharsis, et omnes locos ejus, dicent tibi: Numquid ad emendam spolia tu venis? Ecce ad diripiendam praedam congregasti multitudinem tuam, ut tollas argentum et aurum, et auferas sepelictum atque substantiam, et diripiatis manibus istas.

14. Propterea vaticinare, fili hominis, et dices ad Gog: Haec dicit Dominus Deus: Numquid non in die illa, cum habitaverit populus meus Israel confidenter, scies?

15. Et venies de loco tuo a lateribus

² Ez. 103, 4 et 110, 2. Joan. 19, 84.

⁴ Inf. 90, 1. Apoc. 30, 7.

agulis, tu, et populi multitudine, aures eorum universi, cotas magna, et exercitus vehementis;

16. Et ascendes super populum meum Israel quasi nubes, et operas terram; in novissimis diebus eris, et adducam te super terram tuam ut sciant gentes me, cum sanctificatus fecero in te in oculis eorum, o Gog!

17. Haec dicit Dominus Deus: Tu ergo illis, de quo locutus sum in diebus antiquis, in manu severam mororum, procuratorum Israel, qui prophetaverunt, in diebus illorum temporum, ut adducerent te super eos.

18. Et erit in die illa, in die adventus Gog super terram Israel, ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea in furore meo.

19. Et in zelo meo, in igne irae meae lenus sum, quia in die illa erit commotio magna super terram Israel.

20. Et commovebuntur a facie mea pisces maris, et volucres caeli, et bestiae agri, et omne reptile quod movetur super nummum, cunctique homines qui sunt super faciem terrae; et subvertentur montes, et cadent sepes, et omnis murus corruet in terram.

21. Et convocabo adversus eum in omnis montibus meis gladium, ait Dominus Deus; gladius unicusquisque in latere suo dirigetur.

22. Et iudicabo cum peste, et sanguine, et imbre vehementi, et lapidibus immensis; ignem et sulphur pluviam super eum, et super exercitum ejus, et super populos multos qui sunt cum eo.

23. Et magnificabo, et sanctificabo, et notus ero in oculis multarum gentium; et scient quia ego Dominus.

CAPUT XXXIX.

Adhaec Dominus Gog contra Israel, sed ipse cum toto ejus exercitu ibi perdet; in odore sepulturae septem mensibus occupabit; ad mundandam terram; Dominus filio Israel propter peccata iusorum tradidit in captivitatem, sed reducet eos in terram suam ad dominus sui glorificationem.

1. Tu autem, fili hominis, vaticinare adversum Gog, et dices: Haec dicit Dominus: Ecce ego super te, Gog, principem capitibus Mosoch et Thubal.

2. Et circumagam te, et educam te, et convocabo te a faciem de lateribus agulis, et adducam te super montes Israel.

3. Et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua, et sagittas tuas de manu dextera tua dejiciam.

4. Super montes Israel cades tu, et omnia agmina tua, et populi tui qui sunt tecum; foris, aribus, omnique viri illi et bestis tere, dodi te ad devorandum.

5. Super faciem agra cades, quia eglocutus sum, ait Dominus Deus.

6. Et imittam ignem in Magog, et in illis qui habitant in insulis confidenter; et scient quia ego Dominus.

7. Et noniam sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel, et non polluum nomen sanctum meum amplius; et scient gentes quia ego Dominus, sanctus Israel.

8. Erce venit, et factum est, ait Dominus Deus; haec est dies, de qua locutus sum.

9. Et egredientur habitatores de civitatibus Israel, et succedent et comburent arma, clypeum et hastas, arcum et sagittas, et baculos manuum et cotas; et succedent ea igni septem annis.

10. Et non portabunt ligna de regionibus, neque succident de salibus, quoniam arma succedent igni, et depraedabuntur eos quibus praede fuerant, et diripient vastatores suos, ait Dominus Deus.

11. Et erit in die illa, dabo Gog locum nominatum sepulcrum in Israel, vallem vitorum ad orientem maris, quo obspicere faciet praeterentes; et sepeliet ibi Gog, et omnem multitudinem ejus, et vocabitur valis multitudinis Gog.

12. Et sepeliet eos domus Israel, ut mundent terram septem mensibus.

13. Sepeliet autem eum omnis populus terrae; et erit eis nominata dies in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus.

14. Et viros Jugiter constituentur Iustitiae terram, qui sepeliant et requirant eos qui remanserant super faciem terrae, ut emundent eam; post menses autem septem quereere incipient.

15. Et circumbit peragrantes terram; cumque viderint eos hominibus, stantem fixis illud titulum, donec sepeliant illud pollinctoris in valle multitudinis Gog.

16. Nomen autem civitatis Amona, et mundabit terram.

17. Tu ergo, fili hominis! haec dicit Dominus Deus: Dic omni volenti, et universis aribus, cunctisque bestis agra Convente, properate, concurrite ad quod

ad victimam meam, quam ego immolo vobis, vitamnam grandem super montes Israel, ut comedatis carnem, et bibatis sanguinem;

18. Carnes fortium comedetis, et sanguinem principum terrarum bibetis, arietum, et agnorum, et hircorum, taurorumque et altilium, et pingulum omnium.

19. Et comedetis adipe in saturatam, et bibetis sanguinem in ebriatam, de victimis quam ego immolabo vobis.

20. Et saturabimini super mensam meam de equo, et equite forti, et de universis viris bellatoribus, ait Dominus Deus.

21. Et ponam gloriam meam in gentibus; et videbunt omnes gentes iudicium meum quod fecerim, et manum meam quam posuerim super eos.

22. Et scient domus Israel quia ego Dominus Deus eorum, a die illa, et deinceps.

23. Et scient gentes quoniam in iniquitate sua apta sit domus Israel, et ego dereliquerit me, et absconderim faciem meam ab eis, et tradiderim eos in manu hostium, et ceciderint in gladio universi.

24. Juxta immunditiam eorum et scelus feci eis, et abscondi faciem meam ab illis.

25. Propterea haec dicit Dominus Deus: Nunc reducam captivitatem Jacob, et miserabor omnis domus Israel, et assumam zelum pro nomine sancto meo.

26. Et portabunt confusionem suam et omnem pravaevocationem, quia pravaevocationi sunt in me cum habitaverint in terra sua coadiventer, nomen fornicitatis;

27. Et redoxero eos de populis, et congregavero de terris inimicorum suorum, et sanctificatus faero in eis, in oculis gentium plurimarum.

28. Et scient quia ego Dominus Deus eorum, et congregaverim eos super terram suam, et non dereliquerim quemquam ex eis ibi.

29. Et non abscondam ultra faciem meam ab eis, eo quod effunderim spiritum meum super omnem domum Israel, ait Dominus Deus.

CAPUT XL.

Prophetia extendit futura reedificatio civitatis, cum mensura in longitudine, latitudine et altitudine singularum domus portarum, thalamorum, frontium, fenestrarum, vestibulorum, extrinsecorum, et graduum; item mensuratio quatuor mensurarum ad laevam laeva; rursus gazophylacia exteriorum et sacerdotum, ac vestibula septem.

1. In vigesimo quinto anno transmigrationis nostrae, in exordio anni, decima mensis, quartodecimo anno postquam percussa est civitas, in ipsa hac die, facta est super me manus Domini, et addidit me illuc.

2. In visionibus Dei adduxit me in terram Israel, et dimisit me super montem excelsum nimis, super quem erant quasi aedificium civitatis vergentis ad austrum.

3. Et introduxit me illuc, et ecce vir cuius erat species quasi species aedificii et funiculus lineus in manu ejus, et calamus mensurae in manu ejus; stabat autem in porta.

4. Et locutus est ad me idem vir: Fili hominis, vide oculis tuis, et auribus tuis audi, et pone cor tuum in omnia quae ego exordiam tibi, quia tu ostendatur tibi adductus es huc; nuntiavit omnia quae tu vides domui Israel.

5. Et ecce murus forinsecus in circuitu domus undique; et in manu viri calamus mensurae sex cubitorum et palmo, et mensus est latitudinem aedificii calamo uno, altitudinem quoque calamo uno.

6. Et venit ad portam quam respiciebat viam orientalem, et ascendit per gradus ejus; et mensus est limen portae calamo uno latitudinem, id est limen unum calamo uno in latitudine.

7. Et thalamum uno calamo in longum, et uno calamo in latum; et inter thalamos quinque cubites.

8. Et linea portae, juxta vestibulum portae, intrinsecus calamo uno.

9. Et mensus est vestibulum portae octo cubitorum, et frontem ejus duobus cubitis; vestibulum autem portae erat intrinsecus.

10. Porro thalami portae ad viam orientalem, tres hinc et tres inde; mensura autem trium, et mensura una frontem et aequae partis.

11. Et mensus est latitudinem thalami portae decem cubitorum, et longitudinem portae tredecim cubitorum.

CAPUT XL.

12. Et marginem ante thalamos, cubiti arietis, et cubitus unus finis utrimque; thalami autem sex cubitorum erant hinc et inde.

13. Et mensus est portam a tecto thalami usque ad tectum ejus, latitudinem viginti quinque cubitorum; ostium contra ostium.

14. Et fecit frontes per sexaginta cubitos, et ad frontem atrium portae undique per circuitum.

15. Et ante faciem portae quae pertinebat usque ad faciem vestibuli portae exterioris, quinquaginta cubitos;

16. Et fenestras obliquas in thalamis et in frontibus eorum quae erant intra portam undique per circuitum; similiter autem erant et in vestibulis fenestras per gyrum intrinsecus, et ante frontes latera palmarum.

17. Et eduxit me ad atrium exterius, et ecce gazophylacia, et pavimentum statum lapide in atrio per circuitum; triginta gazophylacia in circuitu pavimenti.

18. Et pavimentum in fronte portarum, secundum longitudinem portarum erat inferius.

19. Et mensus est latitudinem a facie portae inferioris usque ad frontem atrii exterioris, extrinsecus, centum cubitos ad orientem et ad aquilonem.

20. Portam quoque quae respiciebat viam aquilonis atrii exterioris, mensus est tam in longitudinem quam in latitudinem.

21. Et thalamos ejus tres hinc et tres inde, et frontem ejus et vestibulum ejus secundum mensuram portae prioris, quinquaginta cubitorum longitudinem ejus, et latitudinem viginti quinque cubitorum.

22. Fenestras autem ejus, et vestibulum, et sculpturas secundum mensuram quae respiciebat ad orientem; et septem graduum erat ascensus ejus, et vestibulum ante eam.

23. Et porta atrii interioris contra portam aquilonis, et orientalem; et mensus est a porta usque ad portam centum cubitos.

24. Et eduxit me ad viam australem, et ecce porta quae respiciebat ad austrum; et mensus est frontem ejus, et vestibulum ejus, juxta mensuras superiores.

25. Et fenestras ejus, et vestibula in circuitu, sicut fenestras ceteras; quin-

quaginta cubitorum longitudine, et latitudinis viginti quinque cubitorum.

26. Et in gradibus septem ascendebatur ad eam; et vestibulum ante fores ejus; et celatae palmae erant, una hinc, et altera inde, in fronte ejus.

27. Et porta atrii interioris in via australi; et mensus est a porta usque ad portam in via australi, centum cubitos.

28. Et introduxit me in atrium interioris ad portam australem; et mensus est portam juxta mensuras superiores.

29. Thalamum ejus, et frontem ejus, et vestibulum ejus eisdem mensuris, et fenestras ejus, et vestibulum ejus in circuitu, quinquaginta cubitos longitudinis, et latitudinis viginti quinque cubitos;

30. Et vestibulum per gyrum longitudinis viginti quinque cubitorum, et latitudinis quinque cubitorum;

31. Et vestibulum ejus ad atrium exterius, et palmas ejus in fronte, et octo gradus erant quibus ascendebatur per eam.

32. Et introduxit me in atrium interioris, per viam orientalem; et mensus est portam secundum mensuras superiores.

33. Thalamum ejus, et frontem ejus, et vestibulum ejus, sicut supra; et fenestras ejus, et vestibula ejus in circuitu, longitudinis quinquaginta cubitorum, et latitudinis viginti quinque cubitorum.

34. Et vestibulum ejus, id est atrii exterioris; et palmas celatae in fronte ejus, hinc et inde; et in octo gradibus ascensus ejus.

35. Et introduxit me ad portam quae respiciebat ad aquilonem; et mensus est, secundum mensuras superiores.

36. Thalamum ejus, et frontem ejus, et vestibulum ejus, et fenestras ejus per circuitum, longitudinis quinquaginta cubitorum, et latitudinis viginti quinque cubitorum.

37. Et vestibulum ejus respiciebat ad atrium exterius; et celatura palmarum in fronte ejus, hinc et inde; et in octo gradibus ascensus ejus.

38. Et pro singula gazophylacia ostium per gyrum portarum; ibi lavabant homines castam.

39. Et in vestibulo portae, duae mensae hinc, et duas mense inde, ut immoletat super eas holocaustum, et pro peccatis et pro delicto.

40. Et ad latus exterioris, quod ascendit ad ostium portae, quae pergit ad aquilonem, duas menses; et ad latus alterum, ante vestibulum portae, duas menses:

41. Quatuor mensis hinc, et quatuor mensis inde; per latera portae octo menses erant, super quos immolabantur.

42. Quatuor autem menses ad holocaustum de lapidibus quadris extructus, longitudine cubiti unius et dimidii, et latitudine cubiti unius et dimidii, et altitudine cubiti unius; super quos ponant vasa in quibus immolatur holocaustum et vitium.

43. Et labia earum palmi unius, reflexa intrinsecus per circuitum; super menses autem carnes solentur.

44. Et extra portam interiorem, gazophylacia cantorum in atrio interiori, quod erat in latere portae respicientis ad aquilonem; et facies eorum contra viam australem; una ex latere portae orientalis, quae respiciat ad viam aquilonis.

45. Et dixit ad me: Hoc est gazophylacium, quod respicit viam meridiana, sacerdotum erit qui excubant in custodiis templi.

46. Porro gazophylacium, quod respicit ad viam aquilonis, sacerdotum erit qui excubant ad ministerium altaris. Ipsi sunt filii Sadoe, qui accedunt de filiis Levi ad Dominum ut ministrent ei.

47. Et mensus est atrium longitudine centum cubitorum, et latitudine centum cubitorum per quadrum, et altare ante faciem templi.

48. Et introduxit me in vestibulum templi, et mensus est vestibulum, quinque cubitis hinc, et quinque cubitis inde; et latitudinem portae, trium cubitorum hinc, et trium cubitorum inde.

49. Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, et latitudinem undecim cubitorum; et octo gradibus ascendebatur ad eum. Et columinae erant in frontibus, una hinc, et altera inde.

CAPUT XLI.

Dispositio reaedificandi templi juxta partes singulas.

1. Et introduxit me in templum; et mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, et sex cubitos inde, latitudinem tabernaculi.

2. Et latitudo portae decem cubitorum erat; et latera portae quinque cubitis

hinc, et quinque cubitis inde; et mensus est longitudinem ejus quadraginta cubitorum, et latitudinem viginti cubitorum.

3. Et intrinsecus intrinsecus, mensus est in fronte portae duos cubitos; et portam, sex cubitorum; et latitudinem portae, septem cubitorum.

4. Et mensus est longitudinem ejus viginti cubitorum, et latitudinem ejus viginti cubitorum, ante faciem templi, et dixit ad me: Hoc est sacrum sacrorum.

5. Et mensus est parietem domus, sex cubitorum, et latitudinem lateris, quatuor cubitorum, unumque per circuitum domus.

6. Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria; et erant eminentia quae ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, et contingerant, et non attingerent parietem templi.

7. Et placita erant in rotundum, ascendens sursum per cochleam, et in circumculum templi deferrebat per gyrum. Idcirco, circumlatus erat templum in superioribus; et sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium.

8. Et vidi in domo altitudinem per circuitum; fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatium.

9. Et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum; et erat interior domus in lateribus domus.

10. Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus undique.

11. Et ostium lateris ad orationem, ostium unum ad viam aquilonis, et ostium unum ad viam australem; et latitudinem loci ad orationem, quinque cubitorum in circuitu.

12. Et edificium, quod erat separatim versusque ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum; paries autem aedificii, quinque cubitorum latitudinis per circuitum, et longitudo ejus nonaginta cubitorum.

13. Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum; et quod separatim erat aedificium, et parietes ejus longitudinis centum cubitorum.

14. Latitudo autem ante faciem domus, et ejus quod erat separatim contra orientem, centum cubitorum.

15. Et mensus est longitudinem aedificii contra faciem ejus, quod erat separatim ad dorsum; et ceterae ex utraque

parte centum cubitorum; et templum interioris, et vestibula atrii;

16. Limina, et fenestras obliquas, et adhaerens in circuitu per tres partes, contra visceribusque limen, stratumque lignum per gyrum in circuitu; terra autem usque ad fenestras, et fenestras dantes super ostia.

17. Et usque ad domum interiorem, et forinsecus per omnem parietem in circuitu intrinsecus et forinsecus, ad mensuram.

18. Et fabricata cherubim et palmae, et palmae inter cherubim et cherubim, quae facies habebat cherubim.

19. Faciem hominis juxta palmam ex hac parte, et faciem leonis juxta palmam ex alia parte, expressam per omnem domum in circuitu.

20. De terra usque ad superiora portae, domum et palmae cubito erant in pariete templi.

21. Limen quadrangulum, et facies sanctuarii aspectus contra aspectum.

22. Altaris lignei trium cubitorum altitudo, et longitudo ejus duorum cubitorum; et anguli ejus, et longitudo ejus, sex parietes ejus lignei. Et locutus est ad me: Hoc est mensa coram Domino.

23. Et duo ostia erant in templo et in sacrae.

24. Et in duobus ostiis ex utraque parte hinc erant ostiola, quae in se invicem plicabantur; hinc enim ostia erant et utraque parte ostiorum.

25. Et caelata erant in ipsis ostiis templi cherubim, et sculpturae palmarum, sicut in parietibus quoque expresso erant; quae nobrem et grossiora erant ligna in vestibuli fronte forinsecus.

26. Super quae fenestras obliquae, et similitudo palmarum hinc atque inde in humeralis vestibuli, secundum latera domus, latitudinemque parietum.

CAPUT XLIII.

De gazophylaciis, ceterisque quae ad sacrorum usum pertinent reaedificandis.

1. Et eduxit me in atrium exterioris, per viam occidentem ad aquilonem, et introduxit me in gazophylacium quod erat contra separatim aedificium, et contra ad eum vergentem ad aquilonem.

2. In facie longitudinis, centum cubitos ostii aquilonis, et latitudinis, quinquaginta cubitos;

3. Contra viginti cubitos atrii interioris, et contra parietem porticum lapide atrii exterioris, ubi erat porticus juncta porticum triplex.

4. Et ante gazophylacia deambulatorio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens viam cubiti unius; et ostia eorum ad aquilonem;

5. Ubi erant gazophylacia in superioribus humiliora, quae supportabant porticus quae illis eminebant de inferioribus, et de media aedificii.

6. Trisiginta enim erant, et non habebant columnas, sicut erant columnae atriorum; propterea eminebant de inferioribus, et de mediis a terra cubitis quinquaginta.

7. Et peribulus exterior secundum gazophylacia, quae erant in via atrii exterioris ante gazophylacia, longitudo ejus quinquaginta cubitorum;

8. Quia longitudo erat gazophylaciorum atrii exterioris, quinquaginta cubitorum, et longitudo ante faciem templi, centum cubitorum.

9. Et erat subter gazophylacia haec introitus ab oriente, ingredientium in os domus atrio exteriori.

10. In latitudine periboli atrii quod erat contra viam orientalem, in faciem aedificii separati, et erant ante aedificium gazophylacia.

11. Et via ante faciem eorum, juxta similitudinem gazophylaciorum quae erant in via aquilonis; secundum longitudinem eorum, sex et latitudo eorum, et omnis introitus eorum, et similitudines, et ostia eorum.

12. Secundum ostia gazophylaciorum, quae erant in via respiciente ad notum, ostium in capite viae, quae via erat ante vestibulum separatim per viam orientalem ingredientibus.

13. Et dixit ad me: Gazophylacia aquilonis, et gazophylacia austru, quae sunt ante aedificium separatim; haec sunt gazophylacia sancta, in quibus vascuntur sacerdotes qui appropinquant ad Dominum in sancta sanctorum; ibi ponent sancta sanctorum, et oblationem pro peccato et pro delicto; locus enim sanctus est.

14. Cum autem ingressi fuerint sacerdotes, non egredientur de sanctis in atrium exterioris; et ibi reponent vestimenta sua, in quibus ministrant, quia sancta sunt, vestientibus vestimentis albis, et sic procedent ad populum,

15. Cumque complexisset mensuras domus interioris, eduxit me per viam portae quae respiciat ad viam orientalem; et mensus est eam undique per circuitum.

16. Mensus est autem contra ventum orientalem calamo mensura, quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum.

17. Et mensus est contra ventum aquilonis quingentos calamos in calamo mensurae per gyrum.

18. Et ad ventum australem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum.

19. Et ad ventum occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae.

20. Per quatuor ventos mensus est murum ejus undique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum, et latitudinem quingentorum cubitorum, dividenter inter sanctuarium et vulgi locum.

CAPUT XLIII.

Gloria Domini apparere sensit propheta filios Israel non jam pollutatos nomen Domini, et quae sint mensurae altaris, ac sacrificia ad ipsum septem diebus expiandum.

1. Et dixit me ad portam quae respiciat ad viam orientalem.

2. Et ecce gloria Dei Israel ingrediebatur per viam orientalem; et vox erat ei quasi vox aquarum multarum, et terra splendebat a majestate ejus.

3. Et vidi visionem secundum speciem quam videram, quando venit ut disperderet civitatem; et species secundum aspectum* quem videram juxta fluvium Chobac; et cecidi super faciem meam.

4. Et majestas Domini ingressa est templum per viam portae quae respiciat ad orientem.

5. Et elevavit me spiritus, et introduxit me in atrium interius; et ecce repleta erat gloria Domini domus.

6. Et audivi loquentem ad me de domo; et vir qui stabat juxta me.

7. Dixit ad me: Fili hominis, locus solii mei, et locus vestigiorum pedum meorum, ubi habitio in medio filiorum Israel in aeternum; et non pollutent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi et reges eorum in fornicationibus

1 Sup. 2, 1.

suis, et in rois regem suorum, et in excelsis.

8. Qui fabricati sunt limen sumum juxta limen meum, et postes suos juxta postes moes; et murus erat inter me et eos; et pollicerent nomen sanctum meum in abominationibus quas fecerunt; propter quod consumpsi eos in ira mea.

9. Nunc ergo repellant procul fornicationem suam, et ruinas regum suorum a me, et habitabo in medio eorum semper.

10. Tu autem, fili hominis, ostende domui Israel templum, et confundantur ab iniquitatibus suis, et metiantur fabricam.

11. Et erubescant ex omnibus quae fecerunt. Figuram domus, et fabricam ejus, exitus et introitus, et omnem descriptionem ejus, et universa praecepta ejus, cunctumque ordinem ejus, et omnes leges ejus ostende eis, et scribes in oculis eorum, ut custodiant omnes descriptiones ejus, et praecepta illius, et faciant ea.

12. Ista est lex domus in summitate montis: Omnis finis ejus in circuitu, sanctum sanctorum est; haec est ergo lex domus.

13. Iste autem mensurae altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitum et palmum; in situ ejus erant cubus, et cubitus in latitudine; et deflexio ejus usque ad labium ejus, et in circuitu palmus unus: haec quoque erat fossa altaris.

14. Et de sinu terrae usque ad crepidinem novissimum duo cubiti, et latitudo cubiti unius; et crepidine misere usque ad crepidinem majorem quatuor cubiti, et latitudo cubiti unius.

15. Ipse autem Ariel quatuor cubitorum, et ab Ariel usque ad sursum cornu quatuor.

16. Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis, quadrangulatum aequis lateribus.

17. Et crepidio quatuordecim cubitorum longitudinis per quatuordecim cubitos latitudinis in quatuor angulis ejus; et corona in circuitu ejus dimidii cubiti et sinus ejus unius cubiti per circuitum gradus autem ejus versi ad orientem.

18. Et dixit ad me: Fili hominis, haec dicit Dominus Deus: Illi sunt ritus altaris, in quacumque die fuerit fabricatum,

2 Sep. 1, 1.

ut offeratur super illud holocaustum, et effundatur sanguis.

19. Et dabis sacerdotibus et levitis qui sunt de semine Sadoc, qui accedunt ad me, ait Dominus Deus, ut offerant mihi vitulum de armento pro peccato.

20. Et assumens de sanguine ejus, ponet super quatuor cornua ejus, et super quatuor angulos crepidinis, et super coram in circuitu; et mundabis illud et expiabis.

21. Et tolles vitulum qui oblati fuerit pro peccato, et combures eum in seorsum loco domus, extra sanctuarium.

22. Et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato; et expiabunt altare sicut expiaverunt in vitulo.

23. Cumque compleveris explans illud, offers vitulum de armento immaculatum, et arietem de gregis immaculatum.

24. Efflores eos in conspectu Domini; et mittent sacerdotes super eos sal, et offerent eos holocaustum Domino.

25. Septem diebus facies hircum pro peccato quotidie; et vitulum de armento, et arietem de pecoribus immaculatos offerent.

26. Septem diebus expiabunt altare et mandabunt illud, et implebunt manus ejus.

27. Expiabis autem diebus, in die octava et ultra, facient sacerdotes super altare holocausta vestra, et quae pro pace offerent; et placatus ero vobis, ait Dominus Deus.

CAPUT XLIV.

Porta sanctuarii clausa, quae solus Deus ingredietur; incruentis carne et corde non ingredietur sanctuarium, nec levites qui idola fecerunt; sed in ministri domus erunt; Illi autem Sadoc, sacerdotes, ingredietur, et horum leges ponantur.

1. Et convertit me ad viam portae sanctuarii exterioris, quae respiciebat ad orientem; et erat clausa.

2. Et dixit Dominus ad me: Porta haec clausa erit; non aperietur, et vir non transibit per eam, quoniam Dominus, Deus Israel, ingressus est per eam; eritque clausa.

3. Principi. Princeps ipse sedebit in ea, et comedat panem coram Domino; et per viam portae vestibuli ingredietur, et per viam ejus egredietur.

4. Et adduxit me per viam portam

aquilonis in conspectu domus; et vidi, et ecce implevit gloria Domini domum Domini; et cecidi in faciem meam.

5. Et dixit ad me Dominus: Fili hominis, pone cor tuum, et vide oculis tuis, et auribus tuis audis omnia quae ego loquor ad te de universis ceremoniis domus Domini, et de cunctis legibus ejus; et ponet cor tuum in viis templi per omnes exitus sanctuarii.

6. Et dicae ad exasperantem domum Israel: Haec dicit Dominus Deus: Sufficit vobis omnia scelera vestra, domus Israel;

7. Et ego inducitis filios alienos incircumcisos corde, et incircumcisos carne, ut sint in sanctuario meo, et pollutent domum meam; et offeritis paucos meos, adipem et sanguinem, et dissolvitis pactum meum in oculibus sceleribus vestris.

8. Et non servastis praecepta sanctuarii mei, et posuistis custodes observationum mearum in sanctuario meo vobismetipsis.

9. Haec dicit Dominus Deus: Omnis alienigena incircumcisos corde, et incircumcisos carne, non ingredietur sanctuarium meum; omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel.

10. Sed et levitae qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israel, et erraverunt a me post idola sua, et perturbaverunt iniquitatem suam.

11. Erunt in sanctuario meo editi, et janitores portarum domus, et ministri domus; ipsi nactabunt holocausta, et victimas populi, et ipsi stabunt in conspectu eorum ut ministrent eis;

12. Pro eo quod ministraverunt illis in conspectu idolorum suorum, et facti sunt domo Israel in offensiculum iniquitatis; idcirco levavi manum meam super eos, ait Dominus Deus, et turbabunt iniquitatem suam.

13. Et non apprehensurabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi, neque accedent ad omne sanctuarium meum juxta sancta sanctorum; sed turbabunt confusionem suam, et scelera sua quae fecerunt.

14. Et dabo eos janitores domus in omni ministerio ejus, et in universis quae fiunt in ea.

15. Sacerdotes autem et levitae, filii Sadoc, qui custodierunt ceremonias sanctuarii mei, cum erraverit filii Israel a me, ipsi accedent ad me ut ministrent mihi; et stabunt in conspectu meo, ut

offerant mihi adipem et sanguinem, ait Dominus Deus.

16. Ipsi ingredientur sanctuarium meum, et ipsi accedent ad mensam meam, ut ministrent mihi, et custodiant ceremonias meas.

17. Cumque ingredierent portas atrii interioris, vestibus lineis induerunt; nec ascendent super eos quidquam lanam, quando ministrant in portis atrii interioris et intrinsecus.

18. Vitte lineae erunt in capitibus eorum, et femoralia lineae erunt in lumbis eorum, et non accingentur in sudore.

19. Cumque egredierent atrium exterius ad populum, erunt et se vestimentis suis, in quibus ministraverant, et reponeant ea in gazophylacio sanctuarii; et vestient se vestimentis albis, et non sanctificabunt populum in vestibus suis.

20. Caput autem suum non radent, neque comam nutriant; sed tondentes attondent capita sua.

21. Et vinum non bibet omnibus diebus, quando ingressurus est atrium interioris.

22. Et viduam et repudiatam non accipient uxorem, sed virgines de semine domus Israel; sed et viduam quae fuerit vidua a sacerdote, accipient.

23. Et populum meum docebunt quod sit inter sanctum et pollutum, et inter mundum et immundum ostendent eis.

24. Et cum fuerit controversia, stant in iudicis meis, et iudicabunt; leges meas et precepta mea in omnibus solemnitatibus meis custodient, et sabbata mea sanctificabunt.

25. Et ad mortuum hominem non ingredierunt, ne polluantur, nisi ad patrem et matrem, et filium et filiam, et fratrem et sororalem, quos aliorum virum non habuerit; in quibus certaminabuntur.

26. Et postquam fuerit emundatus, septem dies numerabuntur ei.

27. Et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interioris, ut ministret mihi in sanctuario, offeret pro peccato suo, ait Dominus Deus.

28. Non erit autem eis hereditas, ego hereditas eorum; et possessionem non dabitur eis in Israel, ego enim possessio eorum.

29. Victimam et pro peccato, et pro

delicto ipsi comedent, et omne votum in Israel ipsorum erit.

30. Et primitiva omnium principiorum, et omnia libamenta ex omnibus quae offeruntur, sacerdotum erunt; et primitiva ciborum vestrorum dabitur sacerdoti, ut reponat benedictionem domui tuae.

31. Omne morticinum, et captum a bestia, de avibus et de pecoribus, haec comedent sacerdotes.

CAPUT XLV.

In terra divisione, separatis Dominus primitias, assignanda est certa portio sacerdotibus, iuxta ac principii; servandaque aquila in ponderibus, mensuris et sarramis, quas sacrificia offerentur primo ac septimo die primi mensis, et in solemnitatibus Pascuae ac Tabernaculationum.

1. Cumque coeperitis terram dividere sortito, separate primitias Domini, sanctificationem de terra, longitudinis viginti quinque milia, et latitudinis decem milia; sanctificatum erit in omni termino ejus per circuitum.

2. Et erit ex omni parte sanctificationem quingentes per quingentos, quadrifariam per circuitum, et quinquaginta cubitis in substructione ejus per gyrum.

3. Et a mensura usque in mensuram longitudinem viginti quinque milium, et latitudinem decem milium; et in ipso erit templum sanctumque sanctum.

4. Sanctificationem de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarii, qui accedunt ad ministerium Domini; et erit eis locus in domo, et in sanctuario sanctitatis.

5. Viginti quinque autem milia longitudinis, et decem milia latitudinis erunt levitis qui ministrant domui; ipsi possidebunt viginti gazophylacia.

6. Et possessionem civitatis dabitur quinque milia latitudinis, et longitudinis viginti quinque milia, secundum separationem sanctuarii, omni domui Israel.

7. Principii quoque hinc et inde in separationem sanctuarii; et in possessionem non civitatis, contra faciem separationis sanctuarii, et contra faciem possessionis orbis, a latere maris usque ad mare, et a latere orientis usque ad orientem; lob-

gionibus autem iuxta unamquamque partem, a termino occidentali usque ad terminum orientalem.

8. De terra erit ei possessio in Israel, et non depopulabuntur ultra principes populi meum; sed terram dabunt domui Israel secundum tribus eorum.

9. Haec dicit Dominus Deus: Sufficiat vobis, principes Israel! iniquitatem et regnas intermitte, et iudicium et iustitiam facite; separate confusio vestra a populo meo, ait Dominus Deus.

10. Statera iusta, et ephi iustam, et bathus iustus erit vobis.

11. Ephi et bathus aequalia et unius mensurae erunt, ut capiat decimam partem cori bathus, et decimam partem cori ephi; iuxta mensuram cori erit aqua librata corum.

12. Siclus autem viginti obolos habet; poro viginti sili, et viginti quinque sili, et quinquedecim sili, minam faciat.

13. Ex his sunt primitias quae tollentur: sextam partem ephi de coro frumenti, et sextam partem ephi de coro hordei.

14. Mensura quoque olei, bathus olei, decima pars cori est; et decem bathi corum faciunt, quia decem bathi implent corum.

15. Et arietem unum de grege ducentorum, de his quae nutriuntur in Israel in sacrificio, et in holocaustum, et in pacifica, ad expandum pro eis, ait Dominus Deus.

16. Omnis populus terrae tenebitur primitias his principii in Israel.

17. Et super principem erunt holocausta, et sacrificium, et libamina, in solemnitatibus, et in calendis, et in sabbatis, et in universis solemnitatibus domus Israel; ipse faciet pro peccato sacrificium, et holocaustum, et pacifica, ad expandum pro domo Israel.

18. Haec dicit Dominus Deus: In primo mense, una mensis, sumus vitulum de armento immaculatum, et expliabis sanctuarium.

19. Et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato, et ponet in postibus domus, et in quatuor angulis credidit altaris, et in postibus portae atrii interioris.

20. Et sic facies in septima mensis, pro unoquoque qui ignoravit, et errore deceptus est; et expliabis pro domo.

21. Et sic facies in septima mensis, pro unoquoque qui ignoravit, et errore deceptus est; et expliabis pro domo.

21. In primo mense, quartadecima die mensis, erit vobis Pascha solemnitas; septem diebus azyma comedentur.

22. Et factis primitias in die illa, pro se et pro universo populo terrae, v. pro peccato.

23. Et in septem diebus solemnitatis faciet holocaustum Domino septem vitulos, et septem arietes immaculatos, quotidie septem diebus; et pro peccato hircum caprarum quotidie.

24. Et sacrificium ephi per vitulum, et ephi per arietem faciet; et olei hin per singula ephi.

25. Septimo mense, quintadecima die mensis in solemnitate, faciet sicut supra dicta sunt per septem dies, tam pro peccato, quam pro holocausto, et in sacrificio, et in oleo.

CAPUT XLVI.

Porta solis sabbatis ac calendaria aperienda, et quae holocausta his diebus offerat, princeps, quare porta ipse et populus templum ingredietur, vel egredietur; de spontaneo et quotidiano principe holocausto; de fixis domo silis aut servis dato; loca in quibus sacerdotes possunt sacrificia, et ministri victimas possunt.

1. Haec dicit Dominus Deus: Porta atrii interioris, quae respicit ad orientem, erit clausa sex diebus in quibus opus est; die autem sabbati aperietur, sed et in die calendarum aperiatur.

2. Et intrabit princeps per viam vestibuli portae dexteris, et stabit in limine portae; et facient sacerdotes holocaustum ejus, et pacifica ejus; et adorabit super limen portae, et egredietur; porta autem non claudetur usque ad vesperam.

3. Et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis, et in calendarum coram Domino.

4. Holocaustum autem hoc offeret princeps Domino; in die sabbati, sex agnos immaculatos, et arietem immaculatum.

5. Et sacrificium ephi per arietem, in agnis autem sacrificium quod dederit manus ejus, et olei hin per singula ephi.

6. In die autem calendarum vitulum de armento immaculatum, et sex agni et arietes immaculati erunt.

7. Et ephi per vitulum, ephi quoque per arietem facti sacrificium; de agnis autem, sicut Invenit manus ejus, et olei hin per singula ephi.

8. Cumque ingressurus est princeps,

¹ Lev. 21, 14.

² Num. 18, 20, Deut. 18, 2.

³ Exod. 22, 30.

⁴ Lev. 21, 5.

¹ Exod. 30, 13, Lev. 27, 25, Num. 3, 47.

per viam vestibuli porte ingrediatur, et per eandem viam exeat.

9. Et cum intrabit populus terre in conspectu Domini in solemnitatibus, qui ingrediatur per portam aquilonis, ut adoret, egredietur per viam porte meridiane; porro qui ingrediatur per viam porte meridiane, egredietur per viam porte aquilonis. Non revertetur per viam porte per quam ingressus est, sed e regione illius egredietur.

10. Principes autem in medio eorum, cum ingredientibus ingrediatur, et cum egredientibus egredietur.

11. Et in nudiatis, et in solemnitatibus, erit sacrificium ophi per vitulum, et ophi per arietem; aquis autem erit sacrificium sicut invenerit manus ejus, et olei hin per singula ophi.

12. Cum autem fecerit precepta spontaneum holocaustum, aut pacifica voluntaria Domino, aperietur ei porta que respiciat ad orientem, et faciet holocaustum stium et pacifica sua, sicut fieri solet in die sabbati; et egredietur, claudetque porta postquam exierit.

13. Et aquis ejusdem anni immaculatum faciet holocaustum quotidie Domino; semper mano faciet illud.

14. Et faciet sacrificium super eo cata mane mane sextam partem hin, et de oleo tertiam partem hin, ut miscetur simile: sacrificium Domino legitimum, iugo atque perpetuum.

15. Faciet aquam, et sacrificium et oleum cata mane mane, holocaustum sempiternum.

16. Hec dicit Dominus Deus: Si dederit princeps domum alicui de filiis suis, hereditas eius filiorum misorum erit; possidebunt eam hereditarie.

17. Si autem dederit legatum de hereditate sua uni servorum suorum, erit illius usque ad annum remissionis, et revertetur ad principem; hereditas autem ejus filius ejus erit.

18. Et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam, et de possessione eorum; sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis, ut non dispergat populus meus unusquisque a possessione sua.

19. Et introduxit me per ingressum qui erat ex latere porte, in gaophylacia sanctuarii ad sacerdotes, que respiciat ad aquilonem; et erat ibi locus vergens ad occidentem.

20. Et dixit ad me: Isto est locus ubi

coquent sacerdotes pro peccato et pro delicto, ubi coquent sacrificium, ut man efferant in atrium exterius, et sacrificet populus.

21. Et eduxit me in atrium exterius, et circumdedit me per quatuor angulos atrii; et ecce atrium erat in angulo atrii, atria singula per angulos atrii.

22. In quatuor angula atrii atria disposita, quadraginta cubitorum per longum, et triginta per latum; mensura unius quatuor vran.

23. Et paries per circumfatum ambiens quatuor atria; et culmum fabricaverant subter porticus per duodecim.

24. Et dixit ad me: Hec est domus culinaria, in qua coquent ministri domus Domini victimas populi.

CAPUT XLVII.

Aque subter limum domus egredientes, et in latius tempore dexteriorum descendentes, affluunt torrens, qui tandem non possunt transcurrere, et sanant omnia ad qua peruenit, habens pisces et arborum fructifera; terram ferre sanctam, que duodecim tribus Israel et advenis dividenda est.

1. Et convertit me ad portam domus, et ecce aque egrediebantur subter limum domus ad orientem; factus enim domus respiciebat ad orientem; aque autem descendebant in latius tempore dextro, ad meridiem altaris.

2. Et eduxit me per viam porte aquilonis, et convertit me ad viam foras portam exterioriorem, viam que respiciat ad orientem; et ecce aque redundantes a latere dextro.

3. Cum egredere vir ad orientem, qui habebat funiculum in mane sua, et mensus est mille cubitos, et tradidit me per aquam usque ad talos.

4. Rursumque mensus est mille, et tradidit me per aquam usque ad genua.

5. Et mensus est mille, et tradidit me per aquam usque ad rones. Et mensus est mille, torrentem quem non potui pertransire, quoniam intumuerat aquae profundis torrentis, qui non potest transcurrere.

6. Et dixit ad me: Certe vidisti, fili hominis. Et eduxit me, et convertit ad ripam torrentis.

7. Cumque me convertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte.

8. Et ait ad me: Aquae istae quae egro-

diuntur ad tumulos sabuli orientalis, et descendent ad plana deserti, intrabunt in mare, et exibunt; et sanabuntur aquae.

9. Et omnis anima vivens, que scripsit, quomodo venerit torrens, vivet; et erunt pisces multi satis, postquam venerit illuc aqua ista; et sanabuntur et vivent omnia ad qua venerit torrens.

10. Et stabant super illas piscatores; ab Egipthi usque ad Egaglin siccatio agrorum erit; plurimi species erunt piscum ejus, sicut pisces maris magni, multitudinis nimis.

11. In litibus autem ejus, et in palustribus, non sanabuntur, quia in eis. Et super torrentem orietur in ripis ejus, ex utraque parte, omne lignum pomiferum; non deficiet folium ex eo, et non deficiet fructus ejus; per singulos menses affert primitiva, quia aquae ejus de sanctuario egredientur; et erunt fructus ejus in cibum, et folia ejus ad medicinam.

12. Hec dicit Dominus Deus: Hic est terminus in quo possidebitis terram in duodecim tribus Israel; quia Joseph accepit funiculum habet.

13. Possidebitis autem eam singuli ager ad frater suos, super quam lovavi manum meam ut darem patribus vestris; et cadet terra haec vobis in possessionem.

14. Hic est autem terminus terrae: Ad plagam septentrionalem, a mari magno via Hebalon, venientibus Sedada,

15. Enath, Berotha, Sabarim que est inter terminum Damasci et confinium Enath, domus Tichon que est iuxta terminum Auran;

16. Et erit terminus a mari usque ad rivum Eion, terminus Damasci; et ab aquilone ad aquilonem, terminus Enath plagae septentrionalis.

17. Porro plagae orientalis de medio Auran, et de medio Damasci, et de medio Galbad, et de medio terra Israel, Iudaeis discernentibus ad mare orientale.

18. Iudaeis autem plagam orientalem.

19. Plaga autem australis meridiana, a Thamar usque ad aquas contradictionis Cades, et torrens usque ad mare magnum; et haec est plagae ad meridiem australis.

20. Et erit terminus a mari usque ad caesio per directum, donec veniat Enath; haec est plagae maris.

21. Et dividitis terram istam vobis per tribus Israel.

22. Et mittitis eam in hereditatem vobis, et advenis qui accesserit ad vos, qui generaverit filios in medio vestrum; et erunt vobis sicut indigene inter filios Israel; vobiscum dividite possessionem in medio tribuum Israel.

23. In tribu autem quacunque fuerit advena, ibi dabitis possessionem illi, ait Deus.

CAPUT XLVIII.

Divisio terrae sanctae in duodecim tribus; ubi sicut primitiae et sanctuarium; locus sacerdotum ac levitarum; mensura civitatis in quadro cum suburbanis; possessio principis; et duodecim portae civitatis iuxta duodecim tribus.

1. Et haec nomina tribuum: A finibus aquilonis, iuxta viam Hehtalon, personibus Enath, atrium Enan terminus Damasci ad aquilonem, iuxta viam Enath; et erit et plagae orientalis mare, Dan una.

2. Et super terminum Dan, a plagae orientali usque ad plagam maris, Aser una.

3. Et super terminum Aser, a plagae orientali usque ad plagam maris, Nephthali una.

4. Et super terminum Nephthali, a plagae orientali usque ad plagam maris Manasse una.

5. Et super terminum Manasse, a plagae orientali usque ad plagam maris Ephraim una.

6. Et super terminum Ephraim, a plagae orientali usque ad plagam maris, Ruben una.

7. Et super terminum Ruben, a plagae orientali usque ad plagam maris, Juda una.

8. Et super terminum Juda, a plagae orientali usque ad plagam maris, erunt primitiae quas separabitis viginti quinque millibus latitudinis et longitudinis, sicuti singulae partes a plagae orientali usque ad plagam maris; et erit sanctuarium in medio ejus.

9. Primitiae quas separabitis Domino, longitudine viginti quinque millibus, et latitudo decem millibus.

10. Haec autem erunt primitiae sanctuarii sacerdotum, ad aquilonem longitudinis viginti quinque millia, et ad mare latitudinis decem millia, sed et ad orientem latitudinis decem millia, et ad

meridiam longitudinis viginti quinque millia; et erit sanctuarium Domini in medio ejus.

11. Sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoe, qui custodierunt ceremonias meas, et non erraverunt cum erravit filii Israel, sicut erraverunt et lo-vite.

12. Et erunt eis primitiæ de primitiis terræ sanctum sanctorum, juxta terminum levitarum.

13. Sed et levitis similiter, juxta fines sacerdotum, viginti quinque millia longitudinis, et latitudinis decem millia. Omnis longitudo viginti, et quinque millium, et latitudo decem millium.

14. Et non venduntur ab eo, neque mutantur; neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificati sunt Domino.

15. Quinque millia autem que superant in latitudine per viginti quinque millia, profana erant urbis in habitaculum et in suburbania; et erit civitas in medio ejus.

16. Et hæc mensura ejus: Ad plagam septentrionalem, quingenta et quatuor millia; et ad plagam meridianam, quingenta et quatuor millia; et ad plagam orientalem, quingenta et quatuor millia; et ad plagam occidentalem, quingenta et quatuor millia.

17. Erunt autem suburbana civitatis ad aquilonem, ducenta quinquaginta; et ad meridiem, ducenta quinquaginta; et ad orientem, ducenta quinquaginta; et ad mare, ducenta quinquaginta.

18. Quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarium, decem millia in orientem, et decem millia in occidentem, erunt sicut primitiæ sanctuarium; et erunt fruges ejus in panes his qui servant civitati.

19. Servientes autem civitati, operabuntur ex omnibus tribubus Israël.

20. Omnes primitiæ viginti quinque millium, per viginti quinque millia in quadrum, separabuntur in primitiis sanctuarium, et in possessionem civitatis.

21. Quod autem reliquum fuerit, principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarium, et possessionis civitatis et regione viginti quinque millium primitiarum usque ad terminum orientalem; sed

et ad mare, e regione viginti quinque millium, usque ad terminum maris, similiter in partibus principis erit; et erunt primitiæ sanctuarium, et sanctuarium templi, in medio ejus.

22. De possessione autem levitarum, et de possessione civitatis in medio sanctuarium principis, erit inter terminum Jais et inter terminum Benjamin, et ad principem peritibit.

23. Et reliquis tribubus, a plaga orientali usque ad plagam occidentalem, Benjamin una.

24. Et contra terminum Benjamin, a plaga orientali usque ad plagam occidentalem, Simeon una.

25. Et super terminum Simeonis, a plaga orientali usque ad plagam occidentalem, Issachar una.

26. Et super terminum Issachar, a plaga orientali usque ad plagam occidentalem, Zabulon una.

27. Et super terminum Zabulon, a plaga orientali usque ad plagam maris, Gad una.

28. Et super terminum Gad, ad plagam austri in meridiem; et erit filius de Thamar usque ad aquas contradictiones Cades; hereditas contra mare magnum.

29. Hæc est terra quam mittis in sortem tribus Israël; et hæc partitiones earum, ait Dominus Deus.

30. Et hi egressus civitatis: A plaga septentrionalis, quingentos et quatuor millia mensurabis;

31. Et portæ civitatis, ex nominibus tribuum Israël: portæ tres a septentrione: porta Ruben una, porta Jûdâ una, porta Levi una.

32. Et ad plagam orientalem, quingentos et quatuor millia; et portæ tres: porta Joseph una, porta Benjamin una, porta Dan una.

33. Et ad plagam meridianam, quingentos et quatuor millia metris; et portæ tres: porta Simeonis una, porta Issachar una, porta Zabulon una.

34. Et ad plagam occidentalem, quingentos et quatuor millia; et portæ eorum tres: porta Gad una, porta Assur una, porta Nephthali una.

35. Per circuitum, decem et octo millia; et nomen civitatis, ex illa die, Benjamin ibidem.

PROPHETIA DANIELIS.

CAPUT I.

Daniel, Ananias, Misaël et Azarias in capitulo suo diligenter ut, docti linguam Chaldaeorum, assent regi; mutatisque ipsorum nominibus, obissent a proposito eunuchorum ut eis vescerent leguminitus, aquam bibentibus; quo facto facies ipsorum corpulentiores erant quam illorum qui cibo regio vescerant; quibus Deus suggestum dedit, et Danieli postea intellegendum somniorum.

1. Anno tertio regni Joachim, regis Jûdæ, venit Nabuchodonosor, rex Babilonis, in Jerusalem, et obsedit eam;

2. Et tradidit Dominus in manu ejus Joachim, regem Jûdæ, et partem vasorum domus Dei, et asportavit ea in terram Sennar in domum dei sui; et vasa latuit in domum thesauri dei sui.

3. Et ait rex Asphenez, præposito eunuchorum, ut introduceret de filiis Israël, et de semine regi et tyrannorum.

4. Patres, in quibus nulla esset macula, decoros forma, et eruditos omni sapientia, cautos scientia, et doctos disciplina, et qui possent stare in palatio regis, ut docerent eos litteras et linguam Chaldaeorum.

5. Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibebat ipse, ut enteriti tribus annis, postea starent in conspectu regis.

6. Fuerunt ergo inter eos de filiis Jûdæ, Daniel, Ananias, Misaël et Azarias.

7. Et imposuit eis præpositus eunuchorum nomina: Danieli, Baltassar; Ananiam, Sidrach; Misaël, Misach; et Azarias, Abdenago.

8. Propositum autem Daniel in corde suo, ne polleteret de mensa regis, neque de vino potus ejus; et rogavit eunuchorum præpositum ne contaminaretur.

9. Dedit autem Deus Danieli gratiam

et misericordiam in conspectu principis eunuchorum.

10. Et ait princeps eunuchorum ad Daniel: Timeo ego dominum meum, regem, qui constituit vobis cibum et potum; qui si viderit vultus vestros macilentiores præ ceteris adolescentibus coenvis vestris, condemnabit caput meum regi.

11. Et dixit Daniel ad Malasar, quem constituerat princeps eunuchorum super Danieli, Ananiam, Misaël et Azarias:

12. Tenta nos, obsecro, servos tuos, diebus decem, et dentur nobis legumina ad vescendum, et aqua ad bibendum;

13. Et contemplare facies nostros, et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio; et sicut videris, factus cum servis tuis.

14. Qui, audito sermone hujusmodi, tentavit eos diebus decem.

15. Post dies autem decem, apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores præ omnibus pueris qui vescerantur cibo regio.

16. Porro Malasar tollebat cibaria et vinum potus eorum, dabatque eis legumina.

17. Pueris autem his dedit Deus scientiam et disciplinam, in omni libro et sapientia; Danieli autem intelligentiam omnium visionum et somniorum.

18. Completis itaque diebus, post quos dixerat rex ut introducerentur, introduxit eos præpositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor.

19. Cumque eis locutus fuisset rex, non sunt inventi tales de universis, ut Daniel, Ananias, Misaël et Azarias; et steterunt in conspectu regis.

20. Et omne verbum sapientie et intellectus, quod sciscitatus est ab eis rex, invenit in eis decipulum, super cunctos ariolos et magos qui erant in universo regno ejus.

21. Fuit autem Daniel usque ad annum primum Cyri regis.